

CinemAG

Adrian Grauenfels

CinemAG

Pe bulevardul larg cu pomi udați de primărie
pe asfaltul proaspăt
pe care licăresc umbrele marilor reclame de neon
plătești și intri
te așezi în scârțăitul penibil de scaun vechi interbelic
(atenție! vecina din rândul 4 e tare frumoasă...)
semințe pe podea, ce nebunie genetică
grotescă necivilizație
doar am venit pentru cultură și emoții
pentru jalea urinalelor atacate de zombies
pe un ecran pătat de sânge și dragoste
cu cine oare mă sarutam în pauza de după reclame?
și cui ceream telefonul cu doar 5 cifre minuscule
(ce ușor era de ținut minte)
dar uite că s-a făcut întuneric, doar lumina pâlpâie slabă pe fețe
apoi plecăm acasă suspinând, plini de impresii mărețe
ce minunata e viața altora spui
și sala se golește, o plasatoare închide ușa de bronz
în urma noastră scaunele rămase singure
își îndreaptă spatele
strălucind nostalgii cu ochii lor de catifea.